

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.313/03

Brčko, 31.12.2003. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Zijada Kadrića, kao predsjednika vijeća, Mirze Jusufović i Dragane Tešić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M. B. rođ. M. B., zastupane po punomoćniku M. M., advokatu iz B., protiv tuženog P. B. iz B., zastupanog po punomoćniku O. M., advokatu iz B., radi utvrđenja zajedničke tekovine bračnih drugova, odlučujući o žalbi tuženog na presudu Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.194/99-I od 23.04.2003. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.12.2003. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.194/99-I od 23.04.2003. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.194/99 od 23.04.2003. godine utvrđeno je:

- da su tužiteljica i tuženi u toku trajanja bračne zajednice stekli slijedeću zajedničku imovinu: nepokretnu imovinu - nekretnine označene kao k.č. 695 zv. K., kuća i zgrada, površine 28 m², dvorište površine 420 m², njiva VI klase površine 363 m² i k.č. 696 zv. K., njiva VI klase površine 363 m² upisane u Pl. br. 34/01 K.O. B., te pokretnu imovinu – novac koji se nalazi na deviznoj knjižici P. b. S. Filijala B. broj... u iznosu od 8.253,44 KM i deviznoj knjižici P. b. S. O. b. B. broj... u iznosu od 27.747,01 KM, odnosno u ukupnom iznosu od 36.000,45 KM;
- da je udio tužiteljice i tuženog na zajedničkoj nepokretnoj imovini sa po 1/2, što je tuženi dužan priznati i trpiti da se tužiteljica upiše u katastarskoj i zemljišno-knjižnim evidencijama kao posjednik i vlasnik sa dijelom od 1/2 navedenih nekretnina, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja;
- da je udio tužiteljice i tuženog na zajedničkoj pokretnoj imovini sa po 1/2 što je tuženi dužan priznati i trpiti da se tužiteljica upiše u deviznoj knjižici broj... i deviznoj knjižici broj... kao vlasnik novčanih srestava, upisanih u tim deviznim knjižicama sa dijelom od 1/2, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja;
- da posebnu imovinu tužiteljice sa dijelom 1/1 predstavljaju nekretnine označene kao k.č. 769 zv. S. K., voćnjak III klase površine 3640 m², k.č. br. 770 zv. S. K., močvara površine 35 m² i njiva VI klase površine 3695 m² i k.č. 771 zv. S. K.,

šuma III klase, površine 3195 m², sve upisane u Pl. 34/01 K.O. B., što je tuženi dužan priznati i trpiti da se tužiteljica upiše u katastarskim i zemljišno-knjižnim evidencijama kao posjednik i vlasnik navedenih nekretnina sa dijelom 1/1, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja;

- da posebnu imovinu tuženog sa dijelom 1/1 predstavljaju nekretnine označene kao k.č. 72/3 zv. S., šuma III klase površine 3300 m² i k.č. 145272 zv. K. njiva VII klase površine 5050 m², sve upisane u Pl. 34/01 K.O. B., što je tužiteljica dužna trpiti i priznati da se tuženi upiše u katastarskim i zemljišno-knjižnim evidencijama kao vlasnik i posjednik navedenih nekretnina sa dijelom 1/1 sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sa viškom tužbenog zahtjeva, kao neosnovanim, tužiteljica je odbijena, dok je u pogledu troškova odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv navedene presude žali se tuženi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači u smislu navoda žalbe ili da se tužbeni zahtjev u cjelosti odbije kao neosnovan.

Nakon što je ispitaio pobijanu presudu u smislu člana 347 Zakona o parničnom postupku Federacije BiH koji se kao zatečeni propis, shodno članu 70 Statuta Brčko Distrikta BiH do sada primjenjivao u ovoj pravnoj stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude i podataka u spisu proizilazi da je bračna zajednica tužiteljice i tuženog trajala od 1958. do 1996. godine, kada je faktički prekinuta, a od kada stranke ne žive zajedno. Za to vrijeme, tužiteljica i tuženi su stekli četvoro djece, tužiteljica je radila kao domaćica, brinula o djeci i kući, jedno vrijeme su zajedno radili kao sezonski radnici, dok je tužitelj sve do faktičkog prekida bračne zajednice radio u SR Nj. (pa i poslije toga, do penzionisanja 1998.godine). Pored imovine za koju je utvrđeno da je stečena tokom braka, stranke su stekle i imovinu u R. H., ali od pozajmljenog novca koji su brat i sestra tuženog pozajmili istom. Ta imovina je zatim, prema utvrđenju prvostepenog suda prodata 03.05.1999. godine, a novac vraćen bratu i sestri, zbog čega ta imovina nije ušla u imovinu pod tačkom 1.

Pored nekretnina, prvostepeni sud je utvrdio da su stranke tokom trajanja bračne zajednice stekle i novac koji se nalazi na dvije devizne knjižice kod P. b. S. Filijala B. u ukupnom iznosu od 36.045,00 DEM.

Udio tužiteljice i tuženog u sticanju zajedničke imovine, prvostepeni sud je ocijenio jednakim (po ½), o čemu je u obrazloženju pobijane presude dao razloge koje kao valjane prihvata i ovaj sud.

Iako ističe da je doprinos tužiteljice, posebno u sticanju novca na deviznim knjižicama mnogo manji od utvrđenog, žalba tuženog ne nudi niti jedan novi dokaz kojim bi potkrijepila takve tvdnje niti osporile pomenute odlučne činjenice koje je prvostepeni sud utvrdio, zbog čega se takvi navodi žalbe ukazuju neprihvatljivim.

Što se tiče navoda žalbe da je tužiteljica radila kao domaćica a tuženi preko 20 godina bio zaposlen u inostranstvu, riječ je o činjenicama koje je prvostepeni sud već imao u vidu, te iste cijenio, ali ne izolovano, kako to žalba čini, nego u vezi sa svim ostalim činjenicama koje su od odlučnog značaja za ocjenu doprinosa tužiteljice i tuženog u sticanju cjelokupne stečene imovine.

Cjelokupna stečena imovina je pravilno posmatrana kao jedna cjelina, a ne stvar po stvar, kako to žalba želi nametnuti, a što bi bilo u suprotnosti sa prirodom odnosa među strankama, njihovim ulogama u porodici i podjelom poslova. Stoga se i ti odnosi, a time i doprinos stranaka u njihovom sticanju, mogu cijeniti jedino u međusobnoj vezi, kao cjelina.

Kako je shodno članu 267 Porodičnog zakona SR BiH, koji se u smislu člana 70 Statuta Brčko Distrikta BiH, kao zatečeni propis i dalje primijenjuje kao zakon Brčko Distrikta, sud dužan da prilikom odlučivanja o veličini udjela bračnih drugova vodi računa ne samo o ličnom dohotku i zaradi svakog bračnog druga, već i o pomoći jednog bračnog druga drugom, o radu u domaćinstvu i porodici, o brizi oko vaspitanja i podizanja djece, kao i o svakom drugom vidu rada i saradnje u upravljanju, održavanju i povećanju zajedničke imovine, pravilno je prvostepeni sud imajući u vidu sve okolnosti, ocijenio da je doprinos tužiteljice u sticanju kako nepokretnih stvari, tako i novca na navedenim deviznim knjižicama, jednak doprinosu tuženog. Suprotne navode žalbe, koji ničim nisu dokumentovani, ovaj sud ocjenjuje neosnovanim.

Bez osnova su i tvrdnje žalbe o nerazumljivosti izreke pobijane presude i bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz člana 336 stav 2 tačka 13 Zakona o parničnom postupku Federacije BiH. Po ocjeni ovog suda, izreka pobijane presude je dovoljno razumljiva, a što se tiče teksta "njiva VI klase površine 363 m²", očigledno je da je isti dva puta naveden omaškom, te da se radi o zemljištu koje zaista predstavlja k.č. 696 (kako to i žalba tvrdi) a ne i dio k.č. 695. Kako je omaška očigledna, ovaj sud ocjenjuje da i ti navodi žalbe, iako u tom dijelu tačni, nisu od odlučnog značaja za ocjenu valjanosti pobijane presude.

Što se tiče navoda žalbe da je obje parcele: k.č. 695 i k.č. 696 upisane u Pl. 34/01 K.O. B., tuženi dobio na dar od svog oca 1961. godine, nakon čega su tužiteljica i tuženi na istom napravili stambeni objekat čijom je propašću (rušenjem za vrijeme ratnih dejstava) prestalo i pravo vlasništva, odnosno suvlasništva na istom, isti nemaju uporišta u provedenim dokazima koje je prvostepeni sud prihvatio (čak je i sam tuženi prilikom saslušanja kao parnična stranka izjavio da su sredstvima koje su oboje zaradili sezonskim radom kupili plac od 700 m² i na njemu zajedničkim sredstvima sagradili kuću, dok je u pogledu kuće potvrdio da je dobio donaciju kao i ostali mještani, te da će tražiti ponovo).

Ono što predstavlja posebnu imovinu tuženog, utvrđeno je tačkom 4 presude. Tuženi u žalbi ne navodi nikakav novi dokaz kojim bi doveo u ozbiljnu sumnju činjenično stanje koje je u vezi s tim prvostepeni sud utvrdio, a pogotovo ne dokaz kojim bi dokazao da još nešto predstavlja njegovu posebnu imovinu.

Uz to, valja posebno imati u vidu da zemljište i zgrade koje se na njemu nalaze i služe njegovoj redovnoj upotrebi čine neraskidivu pravnu cjelinu a da, shodno odredbi člana 264 stav 3 Porodičnog zakona SR BIH, koji se i dalje primjenjuje kao važeći propis, pokloni trećih lica tokom bračne zajednice ulaze u zajedničku bračnu

imovinu, bez obzira koji ih je bračni drug primio ukoliko drugačije ne proizilazi iz namjene poklona ili ga je poklonodavac želio učiniti samo jednom od bračnih drugova. Obaveza dokazivanja postojanja navedenih okolnosti ili želje poklonodavca je na onome koji to tvrdi.

Kako je na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud pravilno primijenio odgovarajuće odredbe Porodičnog zakona koje se odnose na imovinske odnose bračnih drugova, te kako ne stoji ni bitna povreda na koju žalba ukazuje, a ovaj sud nije našao ni drugih bitnih povreda na koje pazi po službenoj dužnosti, to je žalbu tuženog valjalo kao neosnovanu odbiti i prvostepenu presudu na osnovu člana 350 Zakona o parničnom postupku Federacije BiH potvrditi.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kadrić Zijad